

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil starte med at sige tillykke til hr. Knud Erik Hansen med ordførerskabet og så derudover give SF et par råd, som jeg absolut håber de vil lytte til.

Det ene drejer sig om spørgsmålet om en bred regeringskonference, som hr. Knud Erik Hansen foreslog. Efter min mening vil det være noget, man bør overveje mere end to gange fra SF's side, før man går ud og foreslår det.

En bred regeringskonference vil føre til to ting:

For det første, at man vil eskalere unionsudviklingen fuldstændig ukontrollabelt med afskaffelse af vetoretten og alt muligt andet, som Prodi går og forestiller sig han gerne vil have med.

For det andet vil det føre til en ny omgang national kompromis her i Folketingssalen, og jeg synes, SF på baggrund af det, vi har oplevet i dag med den officielle ophævelse af det nationale kompromis, burde overveje mere end to gange, om tiden er inde til at forsøge en gentagelse af det projekt i forbindelse med den kommende regeringskonference.

Dette blot sagt til venskabelig overvejelse i SF på baggrund af de historiske erfaringer, som er indvundet.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Med mange af de tendenser, der er i gang i EU, kan vi da godt frygte, at hvis vi åbner, åbner vi for noget, som vi ikke kan kontrollere. Men det hjælper ikke at stikke hovedet i busken. Hvis vi mener, der er nogle opgaver, som EU skal løse, så må vi også få de opgaver bragt frem til debat og også få dem bragt frem til debat i EU. Derfor ser vi gerne, at det bliver en mere bred konference end den smalle konference, som der nu er lagt op til.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil allerførst gerne sige, at vi i Dansk Folkeparti sætter meget stor pris på, at vi har debatter af den her karakter om Europas og EU's udvikling, og vi ser frem til, at vi i løbet af folketingsåret faktisk tager en hel del debatter af den her karakter.

Vi har så heller ikke noget imod, at nogle forsøger at tage en større ære end andre af, at der bliver afholdt en sådan debat, og at en kreds af

partier stiller sådan en forespørgsel. Det afgørende er selvfølgelig, at vi får debatten.

Alligevel vil jeg sige, at de, der står bag den her forespørgsel, og også de partier, der står bag det forslag til vedtagelse, som er fremsat, viser et meget, meget tydeligt billede af dansk EU-politik. De viser nemlig, at selv om der i løbet af sommeren har været lidt fridder mellem de politiske partier, der normalt står sammen om at fremme EU-integrationen på bekostning af dansk selvbestemmelse, har de nu fundet sammen igen.

Vi har på den ene side Socialdemokratiet og De Radikale i regeringen, og Venstre, De Konservative og CD som støttepartier til den linje. De andre af Folketingets partier: Dansk Folkeparti, SF, Enhedslisten og Kristeligt Folkeparti – hr. Frank Dahlgaard og Frihed 2000 skal jeg selvfølgelig også have med – har så med forskellige udgangspunkter og forskellige argumenter den holdning, at man enten skal være lidt langsom med at afgive suverænitet, eller at man helt skal lade være med at afgive suverænitet.

I Dansk Folkeparti stiller vi det spørgsmål, hvad det er, der gør, at den førstnævnte kreds af partier har sådan et hastværk med at sælge ud af dansk selvbestemmelse. Det handler jo grundlæggende om vores demokrati. Det handler jo helt grundlæggende om, hvem der skal træffe beslutninger på vegne af det danske folk, for det danske folk, træffe beslutninger om, hvad der skal gælde for den danske befolkning.

Vi har ikke skyggen af tvivl i vores sind om, hvordan tingene bør forholde sig. Det bør naturligvis være den danske befolkning via dens folketingsvalgte repræsentanter eller den danske befolkning selv, som træffer de afgørelser. Men al EU-udvikling, som vi har diskuteret forud for i dag, og som vi også diskuterer i dag – også i forhold til den kommende regeringskonference, som snart skal gå i gang – går den anden vej.

Vi ser det ene initiativ efter det andet, der handler om, at EU skal have større kompetence, skal have større ret til at bestemme danske forhold. Vi ser ikke ét initiativ, som går den anden vej, og som sikrer dansk suverænitet.

Det undrer os, at der overhovedet ikke i regeringens linje eller i de partiers linje, som støtter regeringens holdning, er bekymring over det faktum, er bekymring for, om vi kan opretholde Danmark som en selvstændig nation i et kommende EU-samarbejde, som kun går én vej.